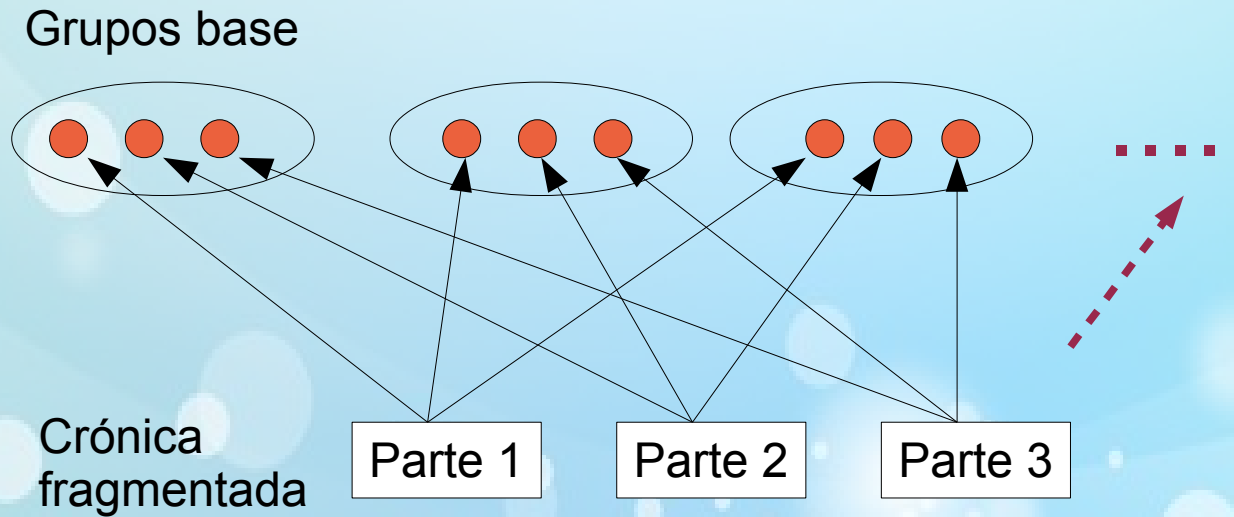

Reconstruímos a crónica

*Unha actividade cooperativa
de reelaboración e análise*

Material

Unha crónica dividida en tantas partes como integrantes dos grupos cos que se traballa, sen indicación da orde.

Proceso

1. En grupos de expertos ou individualmente, trabállase a comprensión do contido do fragmento que lle corresponde a cada integrante dos grupos base.

2. Retíranse os textos e confórmanse os grupos base para reconstruír a crónica.

3. Unha vez reescrito o texto, analízase no grupo para extraer os trazos que se percibiron e plasmaron.

4. Contrástanse a composición e a análise co texto orixinal completo.

Un

É preciso comprender a fondo o fragmento. A mellor opción é facelo en grupos de expertos, mais pode realizarse como actividade previa individual.

1. **Contido**: centrar o asunto, ligar as referencias, seguir o fío do discurso, extraer o tema de cada parágrafo...
2. A respecto da **organización** dese contido: facer inferencias sobre o que se puido dicir antes, detectar marcadores textuais, identificar a orde das ideas...
3. Apreciar as **modalizacións**, a expresión da subxectividade en relación con determinados feitos.

Un (A expresión da subxectividade)

Fórmulas	Marcas máis usuais
Valoración	<ul style="list-style-type: none"> - Modalidade oracional desiderativa. <i>Ogallá remate o traballo.</i> - Adxectivos, adverbios de modo e locucións valorativos. <i>Afortunadamente, é un estupendo traballo.</i> - Escolla léxica de substantivos e verbos con valor positivo ou negativo. <i>O traballo foi un éxito.</i> - Sufixos diminutivos e aumentativos valorativos. <i>É un traballiño.</i> - Figuras retóricas, como hipérboles, comparacións expresivas... <i>Fixo o traballo como un paxaro constrúe o niño</i>
Certeza e dúbida	<ul style="list-style-type: none"> - Adverbios e locucións de certeza. <i>Sen dúbida, éo.</i> - Adverbios e verbos de dúbida en 1ª persoa, modalidade oracional dubitativa e uso do subxuntivo. <i>Quizais remate. Dubido que remate</i> - Perífrases modais de probabilidade: deber (de) + infinitivo, poder + inf. <i>Debe ser complexo.</i>
Opinión	<ul style="list-style-type: none"> - Verbos de entendemento en 1ª persoa. <i>Considero que ...</i>

Un (exemplos reais)

Titulares de prensa:

- Telefónica e Xunta prometen en campaña crear 500 empregos tras **destruíren** 1.600 traballos
- Dimite **por fin** o alcalde de Ourense ao quedar sen apoios
- Feijoo **brilla** en Madrid
- Volve a movida a Santiago: horas de diversión, moito ruído e un **disparate** de alcol
- Aznar dáse un **baño de multitudes** [Entrada: Ducas de persoas pedíronlle a Aznar que regrese á vida política...] / **Escasa** asistencia á manifestación dos sindicatos [Entrada: Uns poucos miles de simpatizantes...] (O mesmo xornal)
- Esmola de 50€ para desempregad@s con dúas persoas dependentes ao cargo
- A ilegalidade do PP ao anular o concurso eólico suporá unha sangría económica para a Xunta
- Machetada á Lei de Dependencia

Dous

Sen os fragmentos e xa cada un/unha no grupo base, haberá que:

1. Ordenar, tras o intercambio oral imprescindible, as partes que leu cadaquén. Deberían casar se se atende a progresión temática e os elementos de cohesión.
2. Reescribir (reconstruír) a crónica, achegando tamén un titular. Rotarase a folla á hora de redactar para que non escriba quen estea a facer memoria.

Tres

Analízase a creación colectiva atendendo:

1. A presenza de titular e entrada.
2. O corpo con parágrafos enfiados e seguindo unha orde cronolóxica.
3. A presenza do peche.
4. A incorporación de citas literais de protagonistas.
5. As expresións valorativas.

Catro

Achégase o orixinal completo para que cada grupo revise sobre todo:

1. O mantemento da estrutura típica da crónica.
2. A organización cronolóxica.
3. A incorporación de marcas de subxectividade, modalizacións evidentes.
4. O estilo persoal da crónica. A claridade e precisión.

Proposta

(XI edición dos Premios Mestre Mateo, adaptado de ir.gl/77bb20)

Quen dixo que as entregas de premios tiñan que ser aburridas? Nos escasos dez minutos iniciais, o equipo da gala demostrounos que neste caso non ía ser así. Un vídeo amosábanos as complicacións de Ricardo de Barreiro para chegar ao Pazo da Ópera nun mundo asolagado por zombies. Tras asasinar a Luís Tosar e ser trabado por Covadonga Berdiñas, o presentador era asasinado e substituído por Cristina Castaño no mesmo escenario por “motivos de prevención”. Vaia, unha edición de delirio absoluto con disparos, sangue, zombies e moitas risas.

Con esta posta en escena, a Academia Galega do Audiovisual amosa unha renovación clara e un xiro cara ao público máis novo. O compromiso coas novas xeracións do audiovisual fíxose tamén evidente na incorporación da categoría de Serie Web, que amosa o potencial de Internet como canteira dos novos creadores.

Proposta

(XI edición dos Premios Mestre Mateo, adaptado de ir.gl/77bb20)

Centrándonos xa nos premiados e, concretamente, nos do mundo do cinema, hai que sinalar o rotundo éxito de O Apóstolo. Seis galardóns, incluíndo Dirección e Longametraxe, acreditan que, a pesar dos problemas de produción e distribución, este filme de Fernando Cortizo é unha xoia do audiovisual galego. Momentos antes, Sabela Arán subía a recoller o Mestre Mateo que a recoñecía como mellor actriz polo seu papel en Vilamor. Na categoría de interpretación masculina, Luís Tosar levaba a estatuíña e arengaba aos colegas do sector cun “o audiovisual galego vencerá”.

Mais, a parte máis reivindicativa chegou con Mabel Rivera. No seu discurso como gañadora da Mellor Interpretación Feminina de Reparto, aproveitou para recordar os tempos difíciles que está a pasar a sociedade. Ademais, comparou valentemente o traballo de dúas mulleres, Juana de Vega e Concepción Arenal, que deron a súa vida axudando os máis desfavorecidos, cos políticos actuais que se aproveitan do sistema e dos cidadáns. Mabel Rivera deixou claro que ela é “do Ferrol de Concepción Arenal, non do Ferrol do Caudillo”.

Proposta

(XI edición dos Premios Mestre Mateo, adaptado de ir.gl/77bb20)

O premio de honra Fernando Rey foi para o Xabarín Club. Rosa Vilas, directora da TVG, salientaba a importancia do galardón como aliciente para seguir traballando no programa. Sinalaba tamén a necesidade de crear un produto “transmedia” que teña máis presenza en Internet, feito irónico se lembramos que hai un mes a CRTVG asasinaba unha web creada por fans e para fans.

Moitos dos discursos xiraron arredor da importancia da cultura como creadora de emprego, pero foi o do presidente da Academia, Antonio Mourelos, o que máis atención centrou. “Existimos. Estamos aquí. E queremos seguir estando aquí”, dicía o presidente ante unha audiencia na que se atopaban o Conselleiro de Cultura e Educación e o Secretario Xeral Cultura. Mourelos remarcou tamén os altos ingresos de explotación que xeraron os produtos audiovisuais galegos e sinalou a importancia de que “a política respalde a cultura”. Tamén houbo espazo para lembrar os éxitos que colleita o audiovisual galego alén das fronteiras do país, que avalan un sector “demasiado importante para deixalo morrer”.

Ademais, cabe resaltar a desastrosa emisión que fixo a TVG. Aos corenta e pico minutos de retraso hai que engadir diferentes fallos de realización e de son que desluciron unha gala que en directo cativou os presentes.